

देशीयोद्ग्रथने संस्कृतस्य स्थानं

अस्माकं देशं भारतमेव । भारतं
इत्सस्य - प्रकाशे (आसे) इत्यमानः देशः
इति ^{अर्थः} भवति । भारते ज्ञानस्य प्रकाशः
प्रसारयन्ती भाषा भवति संस्कृत भाषा ।
संस्कृतं देवभाषा भवति । वाक् देवताः
अश्वत्थ्याः शरीरं भवति संस्कृतम् । सा
अमरवाणी, अमृतभारती संस्कृतभाषा, अस्माकं
सूर्यपुत्रशङ्खे भारते ज्ञानस्य प्रकाशदायिनी
भवति । 'देशीयोद्ग्रथने संस्कृतस्य स्थानं
इति विषयः अतीव कालिकप्रसक्तः
चिन्तनीयः च भवति ।

विश्वस्य उपलब्धासु भाषासु
प्राचीनतमा भाषा भवति संस्कृतं । आषेचं
अनेकाषां भाषाणां ज्वनी मता । प्राचीनयोः
ज्ञानविज्ञानयोः निधिः अस्यां सुरक्षिता भवति ।
अस्याः वाङ्मयं वेदः, पुराणैः, नीतिशास्त्रैः
चिकित्साशास्त्रादिभिश्च समृद्धमस्ति । 'संस्कृतं

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

' अद्रामि र्छन्तः गृध्रयः स्वविदः -
तपो दीक्षाः उपनिषद्ग्रंथे
ततो राष्ट्रं बलं उग्राजश्च जातं
तदस्मै देवाः उपसंनमन्तु ॥'
इति राष्ट्रं उत्पत्तिमाधिकृत्य विशदयति ।
' एकं अद् विप्राः बहुधा वदन्ति', 'लोकाः
समस्ताः सुश्वितो भवन्तु', 'सन्धमेव जयते',
' न्यागेनैकेनमृतत्वमानशुः', 'प्रज्ञानं ब्रह्म',
' तन्वमसि', 'प्रज्ञानं ब्रह्म' इत्यादिषु
सूक्तिषु सम्पन्ना संस्कृतभाषा न केवलं
भारतीयानां अपि तु विश्वश्च य मागीद-
शकी भवति । ३ अगवद्गीता, गायत्रीमन्त्रः,
वेदपुराणेतिहासादिः, कार्षिक संस्कृतिः इत्यादयः
अस्माकं संस्कारश्च आध्यात्मिकः भवन्ति ।
गायत्रीमन्त्रः अस्माकं तनुः मनः च
पवित्रीकरोति बुद्धिं उददीपयति च । आन्तर्चिन्त-
नात्, दुष्कृतैः, वि फलतः विपातजल-
प्रलयः आगतमाने अस्मिन् काले

विश्वे भारतस्य ज्ञेयतां प्रदर्शयति ।

पञ्चमाता सङ्कल्पः, पञ्चकन्याः सङ्कल्पः,
अध्वनाशीखर सङ्कल्पः इत्यादिषु
'यत्र नार्यस्तु पूष्यन्ते शमन्ते तत्र देवताः'
इति आदि मनुस्मृतिवचनेषु च उन्नीणां
महत्त्वमाधिकृत्य संस्कृतमाता अश्मान्
पाठयति । शङ्खे, गोषु, आषास्तु, विद्यास्तु,
सर्मादिषु किं बहुना नदीषु अपि
देवता भावं मातृभावं च दर्शयन्तु संस्कृत-
भाषा अश्मान् पाठयति । आशिन्यु-
शिन्यु पर्यन्तां भारतभूमीं उद्ग्राथन्तु,
'नानान्वे एकत्वं' इति ज्ञेयतां प्रदर्शयन्ति
भारतस्य विश्वगुरुस्थानं प्रति नेतुं च
संस्कृतभाषायाः स्थानं अनीव महत्तरं
भवती ।

भारतस्य शास्त्राङ्गीतक
उन्ममने अपि विश्वशत्रुन्याः निन्दनूतन्याः
संस्कृतभाषायाः स्थानं महत्तरं भवति ।

अतीव प्रधानः एव । 'यमं , नियमं , अपाशनं ,
प्राणायामं , प्रत्याहारं , धारणा , ध्यानं , समाधिः'
इति अष्ट अंगानां द्वारा पतञ्जलिः ।
पतञ्जलि महर्षिणा रचितं विशदीकृतः
योगशास्त्रः अथ विश्वे स्वीकृतः
एव । अथ तथं पूज्यं २२ दिनाङ्कः
अन्ताराष्ट्र योगादिम रूपेण आयोजयन्ति ।
योगाभ्यासेन मनः - शरीर - बुद्धि - आत्मसंयोगश्च
मार्गः संस्कृतभाषा अश्मान् प्रदर्शयति ।
आथर्वेदं संस्कृतस्य अन्य एकः
योगदानं भवति । चरक - सुश्रुत - वसुदेव
आचार्यणा ग्रन्थाः , अलसंहिता इत्यादयः
अन्यग्रन्थाः अपि आथर्वेदे भवन्ति ।
आथर्वः वैश्वः आथर्वेदः द्वारा संस्कृतभाषा
आथर्वश्रेष्ठं श्रेष्ठं प्रददाति । अद्यतन काले,
अस्मिन् यन्त्रवत्कृतलोके 'संस्कृतभाषा' एव
सङ्गणकस्य कृते सर्वोत्तमा भाषा इति
शास्त्रलोकः स्वीकृतवन्तः ।

'आत्मानं शीघ्रं विद्धि

शरीरे रथमेव तु

बुद्धिं तु आशयं विद्धि

मनः प्रग्रहमेव च

इन्द्रियाणि इथान्याहुः

विषयान् तेषु गोचरान्

आत्मैन्द्रिय मनोयुक्तं

ओक्तं त्याहुर्मनीषिणः ।'

इति कठोपनिषद् द्वाय संस्कृतं अस्मान्

आत्मज्ञानं प्रददाति ।

संस्कृतभाषायाः पानपात्रे शिथता

परिशुद्धः पयोदः अगवद्गीता - ६.३

'उदरेदात्मनात्मानं नात्मानमवसादयेत् ।

आत्मा वह्यत्मानो बन्धुः आत्मा विशुशत्मानः ॥

इति उपदिशति ।

एवं व्यक्ति विकासात् ,

कुटुम्बस्य विकासं प्रति , कुटुम्बस्य

विकासात् समूहोद्धारणं प्रति , तस्मात्

इति एकं शुभापितं भवति । तेन कारणेन
शिशुत्वकालाद्देश्यं संस्कृतपठनं अत्युत्तमं
भवति ।

अद्यतनं विद्यार्थिभ्यः आविनागरिकाः
भवति । तेन कारणेन विद्यार्थिनां आत्मशक्ति-
वर्धने, आतङ्कवादं, उन्मादकवस्तूनां
दुरुपयोगं इत्यादीनां निरोधने सांस्कृतिक
शिक्षा अत्यावश्यकी भवति । एवं चेत्
संस्कृतद्देश्यं देशीयौद्योग्यं साध्यं भवति ।

'गायन्ति देवाकिल गीतकानि
धन्याश्च ते भारतभूविभागे
स्वर्गापिवगीस्पदं मार्गभूते

अर्वात्तं भूयः पुरुषः सुस्वात् ।'
इति विष्णुपुराणे वदति । एवं अस्माकं
शस्त्रस्य उद्द्योग्यं सुस्वाणी एकवारंमपि
जनवाणी कुर्मः । तस्य कृते संस्कृतमित्राः
वयं इच्छा-ज्ञान-क्रिया शक्तिणा सह

